

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXIII. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1899.

Treść: (№ 267—270.). 267. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się wynagradzania podatku od tych opodatkowanych ilości piwa, oleju mineralnego i cukru, które przewożone są w obrocie między królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa, krajami korony węgierskiej i krajami Bośnia i Hercegowina. — 268. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się urządzenia wzajemnego stosunku między królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa z jednej a krajami korony węgierskiej z drugiej strony pod względem należytości stęplowych i bezpośrednich, stępla konsumcyjnego i taks. — 269. Rozporządzenie, dotyczące się wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. grudnia 1899, w przedmiocie urządzenia wzajemnego stosunku między królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa z jednej a krajami korony węgierskiej z drugiej strony pod względem należytości stęplowych i bezpośrednich, stępla konsumcyjnego i taks. — 270. Rozporządzenie, w przedmiocie wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. grudnia 1899, dotyczącego się wynagradzania podatku od tych opodatkowanych ilości piwa, oleju mineralnego i cukru, które przewożone są w obrocie między królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa, krajami korony węgierskiej i krajami Bośnia i Hercegowina.

267.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 29. grudnia 1899,

tyczące się wynagradzania podatku od tych opodatkowanych ilości piwa, oleju mineralnego i cukru, które przewożone są w obrocie między królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa, krajami korony węgierskiej i krajami Bośnia i Hercegowina.

Na mocy §. 14go ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, o reprezentacji państwa, uznaję za stosowne rozporządzić co następuje:

Artykuł 1.

Postanowienia oddziałów A i C VIII. części rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120 o obrocie opodatkowanego cukru między królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa, krajami korony węgierskiej i krajami Bośnia i Hercegowina stosowane być mają odpowiednio do posylek opodatkowanego piwa w ilościach ponad dwa litry i do posylek opodatkowanego oleju mineralnego w ilościach ponad dwa

kilogramy, w obrocie między tymi obszarami krajowymi przewożonych, z następującymi zmianami:

1. Wynagrodzenie podatku płaci się:

- a) Za każdy hektolitr piwa w kwocie, którą według umówionej wspólnie stopy podatkowej uiszczać należy od hektolitra brzożki piwnej o dwunastu stopniach sakcharometrych wartości alkoholu;
- b) za każde 100 kilogramów oleju mineralnego według stopy podatkowej wspólnie umówionej.

2. Przez kampanię roczną rozumie się okres od 1. września jednego aż do 31. sierpnia następnego roku.

Artykuł 2.

Za te ilości opodatkowanego cukru, oznaczonego w §. 1, l. 1 ustawy o opodatkowaniu cukru, które począwszy od dnia 1. stycznia 1900 w obrocie między królestwami i krajami w Radzie państwa reprezentowanymi, krajami korony węgierskiej i krajami Bośnia i Hercegowina przechodzą z jednego z tych trzech obszarów krajowych do drugiego, płaci się wynagrodzenie od każdego 100 kilogramów netto zamiast w kwocie 12 koron (artykuł 1 VIII. części rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120), według stopy podatkowej umówionej wspólnie dla cukru powyższego rodzaju.

Artykuł 3.

Niniejsze rozporządzenie cesarskie wchodzi w wykonanie dnia 1. stycznia 1900.

Wykonanie poruczam Memu Ministrowi skarbu.
Wiedeń dnia 29. grudnia 1899.

Franciszek Józef r. w.

Wittek r. w.	Weltersheimb r. w.
Chłędowski r. w.	Blumfeld r. w.
Stummer r. w.	Jorkasch r. w.
Stibral r. w.	Schrott r. w.

Bernd r. w.

268.**Rozporządzenie cesarskie z dnia 29. grudnia 1899,**

tyczące się urządzenia wzajemnego stosunku między królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa z jednej a krajami korony węgierskiej z drugiej strony pod względem należytości stęplowych i bezpośrednich, stępla konsumcyjnego i taks.

Na mocy §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, uznaję za stosowne rozporządzić co następuje:

Artykuł I.

Zamieszczoną poniżej umowę między Ministrem skarbu królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych z jednej a Ministrem skarbu krajów węgierskiej z drugiej strony w ^{Wiedniu} Budapeszcie dnia 26. grudnia 1896 zawartą w przedmiocie należytości stęplowych i bezpośrednich, stępla konsumcyjnego i taks, zatwierdza się łącznie ze zmianą umówioną w dodatku de dato ^{Wiedeń} Budapeszt, dnia 20. kwietnia 1898 również dołączonym.

Załączka 1.

Załączka 2.

Artykuł II.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego, które nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1900, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 29. grudnia 1899.

Franciszek Józef r. w.

Wittek r. w.	Weltersheimb r. w.
Chłędowski r. w.	Blumfeld r. w.
Stummer r. w.	Jorkasch r. w.
Stibral r. w.	Schrott r. w.

Bernd r. w.

Załączka 1.**U m o w a**

między

Ministrem skarbu królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z jednej a Ministrem skarbu krajów korony węgierskiej z drugiej strony,

w przedmiocie

należytości stęplowych i bezpośrednich, stępla spożywczego i taks.

Dział I.**O należyciach od czynności prawnych, dokumentów, pism i czynności urzędowych.****Rozdział 1.****Oznaczenie obszaru państwa, któremu należytość ma się dostawać.**

Dokumenty prawne, czynności prawne, środki dowodowe.

§. 1.

Należytości od dokumentów prawnych, czynności prawnych i środków dowodowych, uiszczą się z reguły (§§. 4, 16 i 17) tam, gdzie najprzód zaszła okoliczność uzasadniająca powinność uiszczenia należytości lub obowiązek uiszczenia większej należytości.

§. 2.

Przeto od dokumentów prawnych i środków dowodowych, od których należytość opłaca się znaczkami stęplowymi lub przed wygotowaniem dokumentu bezpośrednio, należytość, płatną już przy wygotowaniu, uiszczyć należy tam, gdzie się wygotowuje ów dokument lub środek dowodowy.

Jeżeli dokument lub środek dowodowy został podpisany przez rozmaite osoby w rozmaitych miejscach, za miejsce wystawienia uważa się to miejsce, w którym najprzód wystawca do opłacenia stępla obowiązany podpisał dokument lub środek dowodowy a to nawet i w takim razie, jeżeli ratyfikacja lub przyzwolenie były zastrzeżone.

§. 3.

Należytość od dokumentów prawnych i czynności prawnych, urzędowemu wymierzeniu należytości podlegających, uiszczą się tam, gdzie czynność prawna przyszła do skutku.

Jeżeli dokumentalne przyjęcie do skutku czynności prawnej wymaga podpisu kilku kontrahentów a ci kładąc swoje podpisy znajdują się w rozmaitych miejscach, należytość wymierza się i uiszcza tam, gdzie położony był ostatni podpis wystawcy potrzebny do tego, żeby czynność prawna przyszła do skutku.

Jeżeli w dokumencie takim ratyfikacja lub przyzwolenie jest albo wyraźnie zastrzeżone albo potrzebne z powodu osobistej niezdolności jednego z kontrahentów do samodzielnego zawarcia interesu, należytość ma być wymierzona i uiszczona w tym obszarze, w którym dokument prawny został ratyfikowany lub przyzwoleniem zatwierdzony.

Jeżeli zaś co do czynności prawnej ratyfikacja zastrzeżona jest jednemu z c. i k. Ministerstw wspólnych, należytość przypaść ma temu obszarowi państwa, w którym dokument prawny został wystawiony w myśl poprzedzających ustępów 1 i 2 niniejszego paragrafu.

§. 4.

Prawida zawarte w §§. 1 aż do 3 podlegają następującym wyjątkom:

- a) Należytość od potwierdzenia odbioru na kwoty wypłacane w kasie rządowej, gminnej lub innej publicznej, licząc tu także kasy c. i k. wojska i marynarki wojennej, uiszczana być ma z zasady temu obszarowi państwa, w którym się ta kasa znajduje; natomiast należytości od potwierdzeń odbioru na kwoty pieniężne wypłacane w kasach c. i k. Ministerstw wspólnych (kasa centralna wspólna, urząd płatniczy Ministerstwa spraw zewnętrznych, urząd płatniczy wspólnego Ministerstwa wojny, urząd płatniczy marynarki, kasa wspólnej najwyższej Izby obrachunkowej) uiszczane być mają według prawideł podanych w §§. 1—3;
- b) należytość procentową od skutecznego z wygotowaniem lub bez wygotowania dokumentu przeniesienia własności, służebności użytkowania lub używania nieruchomości, leżącej w obrębie jednego z dwóch obszarów państwa, wymierza się i uiszcza w tym obszarze państwa, w którym nieruchomość leży.

W razie przenoszenia nieruchomości przez zamianę, każdemu obszarowi państwa przypada należytość od całkowitej wartości nieruchomości w jego obrębie leżącej;

- c) należytości od przyjęcia osób i towarów do przewiezienia kolejami żelaznymi i statkami przedsiębiorstw żeglugi parowej, uiszczać na-

leży bez względu na kierunek przewozu temu obszarowi państwa, w którym wydają się lub wygotowują bilety osobowe i towarowe, lub, jeżeli biletów takich nie wydaje się i nie wygotowuje, w którym osoby lub towary zostały przyjęte;

- d) należytości, które zakłady towarzystw zaopatrzenia i zakłady ubezpieczeń składać mają bezpośrednio na mocy osobnych zarządzeń ustawowych, uiszcza się temu obszarowi państwa, w którym znajduje się siedziba zakładu lub towarzystwa; lecz jeżeli zakład lub towarzystwo posiada filię lub agencję w drugim obszarze państwa, należytości od interesów, które filia lub agencja zawarła lub w których pośredniczyła, wykazywać i uiszczać trzeba bez względu na to, czy filia lub agencja jest czy nie jest uprawniona do ostatecznego zawierania interesów samodzielnie, temu obszarowi państwa, w którym filia lub agencja ma siedzibę, a to stosownie do ustaw w tym ostatnim obszarze państwa obowiązujących.

Instytuty emerytalne i prowizyjne (zakłady zaopatrzenia) dla funkcjonaryuszów towarzystw i zakładów, które na mocy statutów mają siedzibę nie wyłącznie w jednym z dwóch obszarów państwa, lecz zarazem w obydwu, tudzież przedsiębiorstwa komunikacyjne, których przemysł komunikacyjny rozciąga się na oba obszary państwa, mają wykazywać i uiszczać powyższe należytości za uczestników zamieszkałych w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa, c. k. skarbowi państwa, według ustaw w tym obszarze obowiązujących, za uczestników zaś zamieszkałych w krajach korony węgierskiej, król. węg. skarbowi państwa, według ustaw obowiązujących w tym ostatnim obszarze. Należytości za tych uczestników, którzy mieszkają poza obrębem obu obszarów państwa, przypaść mają temu obszarowi państwa, w którym odbywa się służba finansowa instytutu;

- e) wszystkie inne należytości, które na mocy szczególnych zarządzeń ustawowych mają być opłacane bezpośrednio, będą wykazywane i uiszczane w tym obszarze państwa, w którym osoba obowiązana do uiszczenia należytości stale mieszka.

Co do towarzystw, stowarzyszeń, korporacji i zakładów za miejsce zamieszkania uważa się ich siedzibę. Lecz jeżeli spółka akcyjna (spółka komandytowa na akcyje) lub stowarzyszenie zarobkowe i gospodarcze, w jednym z dwóch obszarów utworzone, posiada w drugim obszarze państwa zakład filialny,

należności od bezpośrednich czynności przemysłowych tych filii, które na mocy osobnych zarządzeń ustawowych opłacane być mają bezpośrednio, będą wykazywane i uiszczane temu obszarowi państwa, w którym filia ma siedzibę, a to według ustaw w tym ostatnim obszarze państwa obowiązujących.

Jeżeli w jednym obszarze państwa utworzona będzie Spółka akcyjna (komandytowa na akcje) z celem wykonywania swego bezpośredniego przemysłu wyłącznie w drugim obszarze państwa, takowa winna także wykazywać i uiszczać należności stęplowe od kuponów w tym ostatnim obszarze według ustaw tamże obowiązujących.

Przeniesienia majątku z powodu śmierci.

§. 5.

Co do należności od przeniesień majątku z powodu śmierci postanawia się:

- a) Należność od takich przeniesień, o ile odnosi się do własności, użytkowania lub używania nieruchomości, tudzież takich ruchomości, które są związane węzłem powierczniczym lub lenniczym, albo z innego powodu, jako przeznaczone na pewien oznaczony cel, zostają pod zarządem lub nadzorem publicznym, ma być wymierzona i uiszczana w tym obszarze państwa, w którym nieruchomości znajdują się a względnie w którym ma siedzibę Władza do zarządzania rzeczonymi ruchomościami i nadzoru nad niemi uprawniona;
- b) należność od reszty spadku ruchomego przypaść ma temu obszarowi państwa, do którego spadkodawca przynależał jako obywatel. Jeżeli zaś spadkodawca posiada obywatelstwo w obu obszarach państwa, ten obszar państwa ma prawo poboru, w którym leży miejsce urodzenia spadkodawcy, lub jeżeli się urodził za granicą, w którym zmarł. Jeżeli zaś także i miejsce śmierci leży za granicą, każdemu obszarowi państwa dostać się ma należność od połowy wolnego, ruchomego spadku.

Postanowienia te stosują się także do spadkodawców przynależących do armii.

§. 6.

Pod względem długów, ciężających na takich spadkach, które rozkładają się na oba obszary państwa, stosują się następujące zasady:

- a) długi ciężące wyłącznie na jednym przedmiocie spadku, w taki sposób, że na innych przedmiotach spadku nie można ich poszukiwać, uwzględniać należy przy wymierzaniu należności tylko od tej części spadku, do której przedmiot obciążony należy;
- b) długi, za które cały spadek odpowiada, czy takowe są czy nie są zabezpieczone na poszczególnych przedmiotach spadku, potrąca się najprzód z ruchomego majątku spadkowego. Jeżeli należność od tego majątku ruchomego przypaść ma każdemu z dwóch obszarów (§. 5) a stan bierny nie wyczerpuje majątku ruchomego, długi rozdzielają się w stosunku obu udziałów w spadku ruchomym;
- c) jeżeli spadek ruchomy, na którym ciężają passywa, nie wystarcza na ich pokrycie, niepokrytą część onychże rozdzielić należy na spadek nieruchomy a to w stosunku pod b) podanym;
- d) jednakże przy podziale dokonać się mającym w myśl powyższych ustępów b i c masy częściowe bierze się w rachunek tylko w tej kwocie, która pozostanie po strąceniu długów specjalnych na każdej z tych mas częściowych w myśl ustępu a wyłącznie ciężających, o ile im służy prawo pierwszeństwa przed ogólnymi długami.

§. 7.

W przypadkach przenoszeń majątku między żyjącymi, podlegających według ustawy tym samym należnościom, co przenoszenia z powodu śmierci (np. odstąpienia pewnych dóbr przez rodziców dzieciom, przeznaczenie dokumentem pewnych dóbr na posag i wiano) do pytania, któremu obszarowi państwa przypaść mają należności stęplowe i bezpośrednie stosują się przepisy zawarte w §§. 1—4.

Równoważnik należności.

§. 8.

Równoważnik należności od majątku ruchomego opłacać należy temu obszarowi państwa,

w którym ma stale zamieszkanie osoba do opłacenia należności obowiązana. Co do towarzystw, stowarzyszeń, korporacji i zakładów za ich stałe zamieszkanie uważa się ich siedzibę. Równoważnik należności od nieruchomości płaci się temu obszarowi państwa, w którym dotycząca realność leży.

Podania, załączki, odpisy rubrum.

§. 9.

Należność od podań, załączek i odpisów rubrum przypada z reguły temu obszarowi państwa, w którym najprzód zostały podane.

Stosuje się to także wtedy, gdy Władza podawcza konkmituje lub posyła podanie, załączkę lub odpis rubrum osobie, Władzy lub zakładowi drugiego obszaru państwa, o ile według istniejących przepisów ma miejsce takie pośrednie wręczenie zamiast bezpośredniego.

§. 10.

Do podań stęplowi podlegających a wystosowanych do Najjaśniejszego Pana i do c. i k. Władz wspólnych (Ministerstw wspólnych, Władz wojskowych, konsulatów, misji i wszelkich instytucji wspólnych), jakoteż do ich załączek i odpisów rubrum używać należy stępli tego obszaru państwa, w którym się petent znajduje.

§. 11.

O ile podanie podlega zarazem należności jako dokument prawny, stosują się postanowienia zawarte w §§. 1 aż do 4.

Pod tym jednak względem postępować należy tak, jak gdyby podania takie, za dokumenty prawne uważać się mające, o ile odnosi się do nich §. 9, podpisane były w tym miejscu, gdzie je wniesiono, o ile zaś nie należą do podań w §. 10 wzmiankonych, w tym miejscu, w którym się petent znajduje.

Wpisowe.

§. 12.

Wpisowe opłacać należy temu obszarowi państwa, gdzie utrzymywana jest księga publiczna, do której wpis ma być wciągnięty.

Uwolnienie od należności za wpisanie tegoż samego, chociażby po części nie trwającego już

prawa na kilku nieruchomościach, za przeniesienie onegoż z jednej nieruchomości na inną tegoż samego właściciela, nakoniec za podział odpowiedzialności co do prawa, wpisanego na kilku nieruchomościach, na poszczególne nieruchomości (zniesienie hipoteki łącznej) ogranicza się do takiego przypadku, gdy rozmaite zastawione przedmioty leżą w tym samym obszarze państwa.

Wygotowania urzędowe.

§. 13.

Należność od wygotowań urzędowych (odpisów, widymatów, świadectw swojszczyzny, dokumentów podróжных, protokołów, wyroków, dekretów kwalifikacyjnych, duplikatów, wyciągów z ksiąg publicznych, świadectw i innych wygotowań urzędowych) przypadać ma z zasady (§§. 14 i 15) temu obszarowi państwa, w którym wygotowanie zostało wykonane.

§. 14.

Jeżeli wygotowanie urzędowe podlega zarazem należności jako dokument prawny, stosują się postanowienia zawarte w §§. 1 aż do 4.

§. 15.

Jeżeli zaś w wyroku przyznaje się własność, użytkowanie lub używanie nieruchomości, natenczas, o ile wyrok podlega należności powszechnej od przeniesień nieruchomości, należność ta przypada w każdym razie temu obszarowi państwa, w którym nieruchomość leży.

Książki handlowe i przemysłowe.

§. 16.

Należności od ksiąg handlowych i przemysłowych i od zapisków z nimi na równi będących opłacają się w tym obszarze państwa, w którym są utrzymywane.

Ministerstwo królewsko węgierskie przy
Najwyższym dworze.

§. 17.

Należności od potwierdzeń odbioru na płace urzędników i funkcyjaryuszów królewsko węgierskiego Ministerstwa przy Najwyższym dworze, od

podają do tegoż Ministerstwa, od załączek i odpisów rubrum tychże podań, nakoniec od wygotowań urzędowych rzeczzonego Ministerstwa przypadają węgierskiemu obszarowi państwa.

Wspólne zakłady i towarzystwa.

§. 18.

Do tych zakładów i towarzystw (spółek), które na mocy statutu mają siedzibę nie wyłącznie w jednym z dwóch obszarów państwa, lecz zarazem w obydwu, stosuje się taka zasada, że należności, opłacać się mające bezpośrednio w skutek szczególnych postanowień ustawowych, tudzież równoważnik należności od majątku ruchomego, przypadać mają obu obszarom państwa podług klucza podziałowego, co do którego oba zarządy skarbowe porozumieją się z sobą w każdym z osobna przypadku i który ustanowią drogą rozporządzenia.

Nadto zastrzega się, że na taki przypadek, gdyby w przedsiębiorstwach komunikacyjnych, rozciągających swój przemysł na oba obszary państwa, zaszły co do ich organizacji zasadnicze zmiany, mianowicie zaś, gdyby administracja ich majątku została rozdzielona, zarządy skarbowe obu obszarów państwa zawrą ze sobą osobny układ co do należności w pierwszym ustępie wzmiankowanych i wydadzą drogą rozporządzenia potrzebne przepisy.

Rozdział 2.

O obliczaniu i uiszczaniu należności stęplowych i bezpośrednich, tudzież o donoszeniu o dokumentach i czynnościach urzędowych podlegających należnościom.

O należności stęplowej.

§. 19.

Dla każdego z dwóch obszarów państwa będą istniały osobne znaczki stęplowe (marki, blankiety), których, o ile umowa niniejsza inaczej nie przepisuje, wolno będzie używać tylko w obrębie dotyczącego obszaru. Przeto z zasady do dokumentów i pism stęplowi podlegających, używać należy znaczków stęplowych tego obszaru państwa, któremu według rozdziału pierwszego należyć stęplowa ma przypadać. Użyte do takich dokumentów i pism znaczki stęplowe drugiego obszaru państwa będą uważane za nieistniejące.

O należności, która opłacana być ma bezpośrednio.

§. 20.

O czynnościach prawnych, zawierających przeniesienie własności, użytkowania lub używania rozmaitych nieruchomości leżących w obu obszarach krajowych, donosić należy w sposób ustawą przepisany i w terminie usławowym, temu urzędowi do wymierzania należności przeznaczonemu, w którego katastrze podalku gruntowego lub budynkowego jedna z przeniesionych nieruchomości jest zapisana, albo (jeżeli nieruchomość nie podlega temu podatkowi), w którego okręgu ma siedzibę sąd, utrzymujący odnośne księgi publiczne, albo nakoniec (jeżeli nieruchomość nie jest ani w katastrze ani w księdze publicznej zapisana), w którego okręgu nieruchomość leży.

§. 21.

O orzeczeniach sądowych, podlegających należności od przeniesienia nieruchomości, jeżeli nieruchomość leży poza obrębem obszaru państwa, w którym sąd ma siedzibę, uwiadamiać również należy ten urząd wymiaru, który stosownie do §. 20 jest właściwym.

§. 22.

Co do spadków, od których należności przypaść mają obu obszarom państwa, podać należy oddzielne wykazy spadku dla właściwych Władz wymiarowych każdego obszaru państwa.

Każdy z tych wykazów spadku obejmować ma cały spadek podlegający należności w jednym lub drugim obszarze państwa, zarazem jednak przedstawić należy, jaki udział w stanie czynnym i biernym przypada na jeden i na drugi obszar państwa.

§. 23.

Te wykazy spadkowe, jeżeli co do dotyczącej części spadku odbywa się sądowe postępowanie spadkowe, podać należy do tego urzędu wymiarowego, w którego okręgu sąd spadkowy ma siedzibę.

§. 24.

Z wyjątkiem tego przypadku, wykaz spadkowy, tyczący się majątku nieruchomego, leżącego w tym obszarze państwa, do którego spadkodawca wy-

łącznie jako obywatel przynależy, tudzież majątku ruchomego związanego (§. 5 a) także się znajdujacego, nakoniec majątku ruchomego wolnego (§. 5 b), podaje się do tego urzędu wymiarowego, w którego okręgu znajdowało się ostatnie zamieszkanie spadkodawcy, jeżeli zamieszkanie to leżało w tym obszarze państwa, któremu należytość ma przyspaść. Jeżeli tak nie jest, wykaz spadkowy, tyczący się majątku wyżej oznaczonego, podać należy do tego urzędu wymiarowego, który stosownie do §. 20go należałoby uwiadomić o czynności prawnej, tyczącej się nieruchomości albo w którego okręgu majątek ruchomy związany (§. 5 a) jest zawiadywany. Gdyby właściwych podług tego urzędów wymiarowych było kilka, obowiązanemu do uiszczenia należytości zostawia się wybór pomiędzy nimi tego urzędu wymiarowego, do którego chce podać wykaz, lecz z obowiązkiem uwiadomienia wszystkich innych.

Gdy w spadku niema ani nieruchomości, ani nieruchomości związanych a spadkodawca mieszkał stale poza obrębem obszaru państwa, któremu należytość ma przyspaść, wykaz spadkowy podać należy w takim razie, jeżeli należytość przyspaść ma królestwom i krajom w Radzie państwa reprezentowanym, do Centralnego urzędu wymiaru taks i należytości w Wiedniu; jeżeli zaś należytość przyspada krajom korony węgierskiej, do Centralnego urzędu wymiaru taks i należytości w Budapeszcie.

§. 25.

Co do majątku nieruchomego i ruchomego związanego (§. 5 a) należytości podlegającego a znajdujacego się nie w tym obszarze państwa, do którego spadkodawca wyłącznie przynależał, wykaz spadkowy podać należy do tego urzędu wymiarowego, który stosownie do §. 20 należałoby uwiadomić o czynności prawnej co do nieruchomości lub w którego okręgu majątek ruchomy związany jest zawiadywany. Gdyby właściwych podług tego urzędów wymiarowych było kilka, obowiązanemu do uiszczenia należytości zostawia się wybór pomiędzy nimi tego urzędu wymiarowego, do którego chce podać wykaz, lecz z obowiązkiem uwiadomienia wszystkich innych.

§. 26.

Należytości od nabycia nieruchomości przez przedsiębiorstwa prywatne kolei żelaznych, o ile nieruchomości nie leżały w owym obszarze państwa, w którym dyrekcya przedsiębiorstwa ma siedzibę, mają być wymierzane i uiszczane w urzędzie wymiarowym tego obszaru państwa, w którym nieruchomość leżała i do niego podać należy przepisane uwiadomienie, urząd zaś ten będzie albo w każdym z osobna przypadku wyznaczony, albo będzie drogą rozporządzenia wskazany.

Rozdział 3.

O skutku, jaki uiszczenie należytości według przepisu w jednym obszarze państwa ma w drugim państwie.

§. 27.

Od dokumentów prawnych, wygotowanych w jednym obszarze państwa a będących tego rodzaju, że gdyby wygotowane były w drugim obszarze państwa, podlegałyby również i tam należytości (§§. 1 aż do 3), uiszcza się należytość według ustaw w drugim obszarze państwa obowiązujących a to z reguły w przeciągu dni 14 po ich przeniesieniu do tego drugiego obszaru państwa, albo nawet przed upływem tego terminu, zanim użytek urzędowy będzie z nich zrobiony, lub zanim dopełnione będzie zobowiązanie, które tym dokumentem zaciągnięto lub zanim na zasadzie tego dokumentu wykonana będzie inna czynność prawnie obowiązująca.

Lecz od dokumentów prawnych, od których stosownie do ustaw obszaru państwa, gdzie zostały wystawione, opłacono należytość według przepisu, lub które stosownie do tych ustaw są uwolnione, od należytości, gdy zostaną przeniesione do drugiego obszaru państwa, o ile miałyby podlegać tam tylko stałej należytości stęplowej, należytość nie ma tam być wymagana.

Do dokumentów zaliczają się także pisma w §§. 11 i 14 wzmiankowane.

Wystawca dokumentu prawnego, od którego według ustaw miejsca wystawienia opłacono przepisaną należytość, lub który jest uwolniony od należytości, gdyby ten dokument przeniósł do drugiego obszaru państwa, nie może tam być pociągany do opłacenia należytości, jakiego od owego dokumentu przypadają według ustaw tego ostatniego obszaru państwa.

§. 28.

Jednakże przy uiszczaniu należytości podług poprzedzającego paragrafu potrąca się od należytości według ustaw krajowych przypadającej, ową kwotę, którą stosownie do §§. 1 aż do 3 zapłacono dowodnie według przepisu znaczkami stęplowymi lub bezpośrednio skarbowi tego obszaru państwa, w którym dokument został wystawiony.

§. 29.

Jeżeli idzie o dokument prawny, od którego można należytość uiścić bezpośrednio a który już przed czasokresem wzmiankowanym w §. 27 był do wymierzenia oznajmiony w urzędzie wymiarowym

tego obszaru państwa, gdzie go wystawiono, to w takim razie, jeżeli przy wymierzeniu dodatkowym (§. 27) nie ziszczał się warunek wliczenia w §. 28 przepisany i w skutek tego całkowitą należyciść przypisano i ściągnięto, stronie służy prawo żądania później, żeby od należyciści w skutek §. 28go wymierzonej odliczono i zwrócono jej tę kwotę, którą dowodnie zapłaciła później tytułem zwyczajnej należyciści owemu obszarowi państwa, gdzie dokument był wystawiony.

Takie jednak żądanie zwrotu dopuszczalne jest tylko w przeciągu lat trzech od zapłacenia należyciści, która ma być zwrócona.

§. 30.

Od dokumentów prawnych, od których należyciść ma być opłacana znaczkami stęplowymi, należyciść stosownie do §§. 27go i 28go przypadającą uiszcza się w ten sposób, że na dokumencie przyklepia się znaczki stęplowe w tej kwocie, która odpowiada kwocie ustawowej należyciści po strąceniu kwoty znaczków stęplowych przyklepionych według przepisu przy wystawianiu dokumentu a względnie po strąceniu należyciści stęplowej, zapłaconej bezpośrednio przed wygotowaniem dokumentu, poczem funkcjonaryusze do tego przeznaczeni przestępowują urzędownie znaczki stęplowe.

§. 31.

Co do dokumentów prawnych, podlegających wymierzeniu urzędowemu, uiszczenie należyciści w §§. 27 i 28 przepisane, zarządza się na podstawie oznajmienia w urzędzie wymiarowym, który według przepisów powszechnych jest właściwym, uczynionego w przeciągu dni 14 (§. 27).

§. 32.

Gdy dokument prawny, wystawiony poza obrębem obu obszarów państwa, przyniesiony jest z jednego z dwóch obszarów państwa do drugiego, w takim razie przy uiszczeniu należyciści w tym ostatnim obszarze potrąca się kwotę, którą już w drugim obszarze państwa dowodnie znaczkami stęplowymi lub bezpośrednio według przepisu zapłacono.

§. 33.

Postanowienia §§. 27 aż do 32 nie stosują się do dokumentów w §. 4, ustęp *a* wzmiankowanych, ani do dokumentów prawnych w §. 4 oznaczonych, od których na mocy osobnego zarządzenia ustawowego należyciści mają być uiszczone bezpośrednio, ani wreszcie do potwierdzeń odbioru, w §. 17 wzmiankowanych.

§. 34.

Postanowienia powyższe §§. 27 i n. stosują się odpowiednio także do świadectw w jednym obszarze państwa wystawionych i do drugiego obszaru państwa przyniesionych.

Wygotowania urzędowe w jednym obszarze państwa wystawione, gdy z nich czyni się użytek urzędowy w drugim obszarze państwa, podlegają tylko takiemu stęplowi, jaki według ustaw tego ostatniego obszaru państwa przypada od załączek, z odpowiednim zastosowaniem §. 28.

§. 35.

Gdy książki handlowe i przemysłowe przeniesione zostają z jednego obszaru państwa do drugiego i są tam dalej utrzymywane, przy uiszczeniu należyciści w tym ostatnim obszarze nie potrąca się kwoty, którą w drugim obszarze państwa zapłacono tytułem należyciści.

Rozdział 4.

Postanowienia wspólne.

§. 36.

Dobrodziejstwo pod względem przepisów o stęplach i należyciściach, które w jednym z dwóch obszarów państwa pewnym osobom fizycznym lub prawnym, do tego obszaru należącym, zostały już prawomocnie przyznane jako wyjątek od ustawy, lub będą w przyszłości przyznane na zasadzie umowy między obu obszarami państwa, o ile dobrodziejstwa te nie są przywiązane wyraźnie do pewnego miejsca i nie odnoszą się do należyciści za przeniesienie własności, użytkowania lub używania nieruchomości, albo do należyciści sądowych i wpisowych, mają skutek także w tym drugim obszarze państwa.

§. 37.

Powszechne uwolnienia od należyciści stosujące się na zasadzie przyniotu osoby, przyznawane być mają także osobom nie przynależącym do obszaru państwa, w którym roszczą sobie prawo do uwolnienia, przeto względem osób, Władz, zakładów itp. jednego obszaru państwa postępować należy co do służących im uwolnień także w drugim obszarze państwa tak, jak względem osób, Władz, zakładów itp. tego drugiego obszaru państwa, znajdujących się w tych samych stosunkach.

§. 38.

Terminy przepisane w ustawach o stęplach i należyciściach do uwiadomiania o czynności praw-

nej lub do wykonania innej czynności, nie mają ulegać żadnej zmianie przez to, że osoba do tego obowiązana znajduje się nie w tym obszarze państwa, w którym uwiadomienie ma być uczynione lub czynność wykonana, lecz w drugim obszarze państwa.

Dział II.

O stęplu spożywczym od kart do grania i od kalendarzy.

§. 39.

Ustawodawstwo dotyczące się należności od kart do grania i od kalendarzy opierać się ma w obu obszarach państwa na tych samych zasadach, tak pod względem wysokości podatku jak i pod względem sposobu uiszczania onegoż.

§. 40.

Przyjmuje się za zasadę, że przedmioty w §. 39 oznaczone, opodatkowane będą na rachunek tego obszaru państwa, w którym są wyrabiane lub do którego są z zagranicy wprowadzane i że w razie przewiezienia ich do drugiego obszaru państwa, nie mają już być poddawane dalszemu opodatkowaniu.

Dział III.

O taksach.

§. 41.

Jeżeli przy wymierzaniu taksy trzeba mieć wzgląd na taksę już poprzednio zapłaconą, diać się to ma jak dotychczas, bez względu, czy dawniejszą taksę zapłacono w jednym czy w drugim obszarze państwa.

§. 42.

Co się tyczy uwolnień od taksy, mianowicie pod względem należności za zachowanie, stosują się odpowiednio postanowienia w §. 37 przepisane.

Dział IV.

Postanowienia ogólne.

§. 43.

Pod względem przedmiotu umowy niniejszej, obadwa obszary państwa w stosunku do siebie nie będą uważać się za kraje zagraniczne.

§. 44.

Zarządy skarbowe obu Stron obowiązane są nieść sobie pomoc donoszeniem o przekroczeniach skarbowych, spisywaniem wywodów i we wszelki inny sposób do celu prowadzący.

Należności jednemu obszarowi państwa przypadające a nie uiszczone, mogą być w drugim obszarze państwa zabezpieczane i ściągane w sposób przepisany do zabezpieczenia i ściągania własnych należności.

§. 45.

Zachowywanie przepisów niniejszych przez strony i władze utwierdzone jest postanowieniami ogólnymi, mianowicie zaś karnymi ustaw o należnościach.

§. 46.

Umowa niniejsza zajmie miejsce umowy zawartej w roku 1868 między dwiema częściami monarchii w przedmiocie stępli, należności i taks i wejdzie w wykonanie w czasie, który obadwa zarządy skarbowe drogą rozporządzenia wyznaczą.

Każdej Stronie służy prawo odstąpienia od tejsze po jednorocznem wypowiedzeniu.

§. 47.

Postanowienia umowy powyższej stosują się we wzajemnym stosunku wymienionych powyżej obszarów państwa do krajów Bośni i Hercegowiny pod warunkiem zachowywania zupełnej wzajemności w tych krajach, z tym dodatkiem, że należności od potwierdzeń odbioru na place urzędników i funkcyjonyuszów bośniacko-hercegowińskich pełniących służbę przy wspólnem Ministerstwie do spraw Bośni i Hercegowiny, należności od podań do tegoż Ministerstwa, jakoteż od załączek i odpisów rubrum z takimiż podaniami nadchodzących, nakoniec należności od urzędowych wygotowań tego Ministerstwa przypadają Zarządowi bośniacko-hercegowińskiemu.

Wiedeń
Budapeszt, dnia 26. grudnia 1896.

Biliński r. w.

Lukács r. w.

Załączka 2.

Dodatek

do

umowy między Ministrem skarbu królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z jednej a Ministrem skarbu krajów korony węgierskiej z drugiej strony,

w przedmiocie

**należytości stęplowych i bezpośrednich, stępla spożywczego i taks,
z dnia 26. grudnia 1896.**

W umowie z dnia 26. grudnia 1896 zmieniają się §§. 39 i 40 i takowe opiewać mają jak następuje:

§. 39.

Ustawodawstwo dotyczące się należytości od kart do grania, opierać się ma w obu obszarach państwa na tych samych zasadach tak pod względem wysokości podatku jak i pod względem płacenia onegoż.

§. 40.

Przyjmuje się za zasadę, że karty do grania opodatkowane będą na rachunek tego obszaru państwa,

Wiedeń

Budapeszt, dnia 20. kwietnia 1898.

Kaizl r. w.

269.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 29. grudnia 1899,

tyczące się wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 268 w przedmiocie urządzenia wzajemnego stosunku między królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa z jednej a krajami korony węgierskiej z drugiej strony pod względem należytości stęplowych i bezpośrednich, stępla konsumcyjnego i taks.

W porozumieniu z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu rozporządza się co następuje:

§. 1.

Na zasadzie §. 46 umowy między Ministrem skarbu królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych z jednej a Ministrem skarbu krajów korony węgierskiej z drugiej strony w

Wiedniu
Budapeszcie

stwa, w którym są wyrabiane lub do którego są z zagranicy wprowadzane i że w razie przewiezienia ich do drugiego obszaru państwa nie mają już być poddawane dalszemu opodatkowaniu.

Zasada ta stosować się ma na razie także do kalendarzy. Gdyby jednak z biegiem czasu powstała różnica w ustawodawstwie obudwu państw pod względem opodatkowania kalendarzy, każde państwo będzie miało prawo zaprowadzenia odpowiednich środków co do opodatkowania kalendarzy w drugim obszarze państwa wychodzących i stamtąd dowożonych.

Lukács r. w.

dnia 26. grudnia 1896 zawartej w przedmiocie należytości stęplowych i bezpośrednich, stępla konsumcyjnego i taks postanawia się, że umowa ta łącznie z dodatkiem de dato ^{Wiedeń} Budapeszt, dnia 20. kwietnia 1898 wejść ma w wykonanie od dnia 1. stycznia 1900.

§. 2.

Ze względu na zapewnione przez zarząd krajów Bośni i Hercegowiny zachowywanie zupełnej wzajemności w tychże krajach, postanowienia umowy w §. 1 oznaczonej i dodatku do niej stosować się mają odpowiednio we wzajemnym stosunku obszarów państwa w §. 1 oznaczonych do krajów Bośni i Hercegowiny w myśl §. 47 umowy.

§. 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia 1. stycznia 1900.

Jorkasch r. w.

270.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 30. grudnia 1899,

w przedmiocie wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 267, tyającego się wynagradzania podatku od tych opodatkowanych ilości piwa, oleju mineralnego i cukru, które przewożone są w obrocie między królestwami i krajami w Radzie państwa reprezentowanemi, krajami korony węgierskiej i krajami Bośnia i Hercegowina.

W porozumieniu z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu wydają się w przedmiocie wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 267, na zasadzie artykułu 3 tego rozporządzenia cesarskiego, następujące postanowienia:

§. 1.

Oznajmienie.

O każdym, w jakikolwiek sposób uskutecznianem przeniesieniu (przesłaniu) opodatkowanego piwa w ilościach ponad dwa litry lub opodatkowanego oleju mineralnego w ilościach ponad dwa kilogramy do krajów korony węgierskiej lub do krajów Bośni i Hercegowiny należy oznajmić podług dołączonych wzorów a to oddzielnie co do każdego przedmiotu opodatkowania.

Wzór A i B.

Oznajmieniu nie podlegają posyłki wspomnianych przedmiotów, podlegających opodatkowaniu, wysyłane koleją żelazną, statkiem parowym lub pocztą w obrocie między obszarami krajów wspólnego austriacko-węgierskiego obszaru cłowego, jeżeli miejsce wysłania i miejsce przeznaczenia leżą w tym samym obszarze krajów, posyłka zaś, aby dojść do miejsca przeznaczenia, musi przejść przez jeden z obu innych lub przez oba inne obszary krajów (posyłki transito).

Jeżeli w ten sposób wysłane posyłki odbywają drogę częścią koleją, a częścią statkiem parowym, to uwolnienie od oznajmienia służy im tylko w tym razie, jeżeli jeden zakład transportowy oddaje posyłkę drugiemu celem dalszego przewozu, nie używając pośrednictwa trzeciego zakładu. Jeżeli zaś stacya oddawcza przedsiębiorstwa kolei żelaznej lub żeglugi parowej znajduje się na obszarze krajów, przez który mają przejść posyłki i jeżeli celem dalszego ich wysłania do miejsca przeznaczenia położonego w tym samym obszarze krajów co i miej-

sce wysłania, musi być wydana najpierw dyspozycja, wtedy oznajmić należy tak wysłanie koleją żelazną lub statkiem parowym jak i przewóz dalszy od stacyi oddawczej a mianowicie ten ostatni jako zwrotną posyłkę (§. 4, l. 6).

Oznajmienie należy wnosić ustnie lub piśmieniem do właściwego oddziału straży skarbowej, władze krajowe jednak są upoważnione wyznaczyć wyjątkowo do przyjmowania takich oznajmień, inne organa lub urzędy zamiast oddziałów straży skarbowej tam, gdzie tego wymagają stosunki obrotu.

Oznajmienie należy wnosić na piśmie, jeżeli jednocześnie ma nastąpić podlegające oznajmieniu przeniesienie piwa z browaru lub oleju mineralnego z rafinerji. W tym ostatnim przypadku oznajmienie to podać trzeba równocześnie z owem oznajmieniem, które wnosi się celem wywozu oleju mineralnego za uiszczeniem opłaty spożywczej, a to do tego samego organu skarbowego, który ma przyjmować te ostatnie oznajmienia.

Organa skarbowe, ustanowione do przyjmowania takich oznajmień, będą wydawały stronomi blankiety oznajmień za zwrotem kosztów nakładu.

Oznajmienie wniesione ustnie powinien organ skarbowy spisać na powyżej przepisanych formularzach w dwu egzemplarzach, oznajmiający zaś po przeczytaniu powinien je podpisać a gdyby nie umiał pisać, umieścić na niem swój znak odręczny.

Po dokonaniem odprawienia służy oznajmienie zarazem za kartę przejścia.

§. 2.

Dostawienie oznajmionej posyłki.

Posyłkę wraz z oznajmieniem należy dostawić z reguły właściwemu oddziałowi straży skarbowej, względnie innemu organowi skarbowemu (urzędowi) gdyby do tego był przeznaczony, celem urzędowego zbadania i okazać mu zarazem należące do niej listy przewozowe, rachunki itp.

Jeżeli posyłający życzy sobie, aby zbadania dokonano w jego zakładzie przemysłowym, powinien przedtem prosić władzę skarbową pierwszej instancyi o zezwolenie na to i zobowiązać się w podaniu do uiszczenia nadwyżki wydatków, które poniesie zarząd skarbowy w skutek uwzględnienia jego prośby.

Tylko osobom zasługującym na zaufanie władz skarbowych udziela się tego pozwolenia, jednak z zastrzeżeniem każdorazowego odwołania, w szczególności w razie nadużycia należy je bezzwłocznie cofnąć.

§. 3.

Urzędowe zbadanie posyłki w urzędzie wysyłkowym.

1. W ogólności.

Każdą posyłkę piwa lub oleju mineralnego oznajmioną celem wysłania do innego obszaru krajów należy urzędownie zbadać.

Podczas badania sprawdza organ skarbowy, któremu to poruczono, zgodność oznajmienia ze stanem posyłki, bada liczbę i gatunek naczyń, względnie liczbę pakunków, gatunek, jakoteż ilość przedmiotów, przeznaczonych do wysłania, w sposób poniżej podany i w końcu przekazuje posyłkę do odnośnego oddziału straży skarbowej, gdzie ją dostawić należy w kraju przeznaczenia.

2. Zbadanie ilości.

Jeżeli oznajmiono wysłanie oleju mineralnego do krajów korony węgierskiej lub do krajów Bośni i Hercegowiny równocześnie z oznajmieniem wywozu oleju mineralnego za uiszczeniem opłaty (§. 1), to wywód spostrzeżeń stwierdzonych przy tej sposobności co do ilości, należy wpisać także do karty przejścia.

Co do innych przypadków zarządza się co następuje:

- a) Jeżeli piwo jest w beczkach urzędownie odcchowanych, stosować się należy do oznaczeń cechy.

Jeżeli beczki nie są cechowane, zbadać należy ilość przez zważenie beczki napełnionej i policzenie po 0·65 hektolitra piwa na każde 100 kilogramów wagi brutto.

- b) Jeżeli piwo jest we flaszkach lub dzbanach, wówczas sprawdza się ilość naczyń równej wielkości, a następnie bada się pojemność jednego z tych naczyń i na podstawie tych szczegółów oblicza się ilość płynu. Obliczenie to można znacznie uprościć, jeżeli wysyłający dostarczy w tym celu próżnych naczyń próbnych, których pojemność można łatwo w każdym czasie zbadać.

Jeżeli badanie urzędowe posyłki odbywa się w zakładzie przemysłowym posyłacza, może organ skarbowy pojemność naczyń przeznaczonych do pomieszczenia posyłki, o ile nie są odcchowane, oznaczyć urzędownie jeszcze przed ich napełnieniem.

- c) Gdy olej mineralny wysyłany jest nie równocześnie z wywozem z rafinerji oleju mineralnego, wówczas należy obliczyć wagę netto każdego poszczególnego naczynia przez potrącenie tary od zbadanej wagi brutto. W takich

razach można przyjąć tarę w następujących stopach wyrażonych w procentach wagi brutto:

aa) dla beczek drewnianych	20	procentów
bb) dla beczek żelaznych	23	"
cc) dla dzbanów	34	"
dd) dla balonów szklanych (zapakowanych w koszach i słomie)	26	"
ee) dla naczyń blaszanych, zapakowanych po dwa w pakach	17	"

Gdy olej mineralny posyłany jest w większej ilości naczyń widocznie tego samego kształtu i tej samej wielkości, w takim razie sposobem wyżej przepisany oznaczyć należy wagę netto oleju mineralnego w jednym naczyniu a następnie obliczyć przez pomnożenie wagę netto oleju zawartego we wszystkich naczyniach.

W razie wysłania oleju mineralnego w ilościach nie przekraczających 25 kilogramów brutto, należy w zupełności zaniechać urzędowego zbadania ilości, jeżeli co do szczegółów oznajmienia, oględziny nie nasuną żadnych wątpliwości.

3. Urzędowe zamknięcie posyłki.

Na żądanie posyłającego można także opatrzyć posyłkę zamknięciem urzędowym. W tym przypadku jednak posyłka musi być odpowiednio przysposobiona do bezpiecznego urzędowego zamknięcia.

4. Zakończenie czynności urzędowej.

Gdyby przy sprawdzeniu ogólnej ilości przeznaczonego do wysłania piwa lub oleju mineralnego okazała się nadwyżka lub brak w porównaniu z oznajmieniem, należy stwierdzić zarzut przekroczenia skarbowego, jeżeli różnica przekracza 3 od sta.

Jeżeli zaś dopełniono wszystkich przepisanych warunków, wówczas należy wywód spostrzeżeń, tudzież numer bieżący rejestru wysyłkowego, pod którym oznajmienie zostało zaciągnięte, wpisać do obu egzemplarzy oznajmienia (karty przejścia) i wyznaczyć w nich oznajmiony przez wysyłającego danym okolicznościom odpowiedni i w uwzględnieniu wszystkich stosunków, nie zbyt krótko wymierzony termin, w przeciągu którego posyłka powinna dojść na miejsce przeznaczenia.

§. 4.

Postanowienia co do drogi, którą przewozi się posyłkę.

1. Przypadkowe wydarzenia podczas transportu.

Przepisane w ustępie 2 artykułu 4, części VIII. rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. lipca 1899.

Dz. u. p. Nr. 120, doniesienia o przypadkowych wydarzeniach podczas transportu, należy wnosić ustnie lub na piśmie do najbliższego oddziału straży skarbowej.

Jeżeli okoliczności wymagają koniecznie bezwłocznego sprawdzenia, na przykład w razie uszkodzenia naczynia a w pobliżu niema ustanowionego oddziału straży skarbowej, wówczas można wnieść doniesienie do najbliższej zwierzchności gminnej z żądaniem, aby stwierdziła prawdziwość doniesienia i wydała przewoźcy na to potwierdzenie.

Tem poświadczeniem powinien wykazać się przewoźca celem dopełnienia dalszej czynności urzędowej w najbliższym oddziale straży skarbowej.

2. Przedłużenie terminu dostawy.

Władze skarbowe pierwszej instancji są upoważnione do przedłużenia terminu dostawy, zakreślonego w karcie przejścia, dodatkowo, najwyżej o jeden miesiąc, gdy wysyłający o to prosi na piśmie i gdy zachodzą uwzględnienia godne powody, nawet w takim razie, jeżeli nie stwierdzono podczas transportu przypadkowego wydarzenia, z powodu którego zaszła konieczność przekroczenia tego terminu.

3. Pozostawienie posyłki na obszarze krajów, z którego się ją wysyła.

Posyłkę przekazaną można pozostawić w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, w tym przypadku jednak należy dostawić ją do najbliższego oddziału straży skarbowej i okazać mu zarazem unikat karty przejścia. Pozostawienie części posyłki na obszarze krajów, z którego się ją wysyła, jest niedozwolone.

4. Zmiana miejsca przeznaczenia w czasie, gdy posyłka znajduje się jeszcze na obszarze krajów, z którego się ją wysyła.

W razie zmiany miejsca przeznaczenia posyłki w czasie, gdy ona znajduje się jeszcze na obszarze królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, powinien organ skarbowy, któremu zostanie dostawiona, sprawdzić, czy stan posyłki zgadza się z unikiem karty przejścia, i czy w ogóle jest dozwolony przewóz drogami lądowymi lub wodnymi, które strona podała zmieniając miejsce przeznaczenia.

5. Zmiana miejsca przeznaczenia w obszarze krajów, w którym się posyłka odbiera.

W razie dostawienia w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych posyłki dla nich przeznaczonej, z powodu późniejszej zmiany miejsca przeznaczenia lub z powodu jej podziału dokonanego przed dojściem jej do miejsca przeznaczenia

(artykuł 4, ustęp 3 części VIII. rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120) powinien odnośny organ skarbowy co do tej posyłki dopełnić czynności urzędowej w sposób określony w §. 5 niniejszego przepisu. Ponieważ jednak duplikat karty przejścia tam nie znajduje się, przeto należy odprawić posyłkę tylko na podstawie unikatku tej karty.

6. Odesłanie napowrót posyłki do obszaru krajów, z którego pochodzi.

A. Jeżeli wysłanie odbyło się w sposób przepisany.

W razie odsyłania napowrót posyłki piwa lub oleju mineralnego do obszaru krajów, z którego ją z kartą przejścia w sposób przepisany wysłano, należy ją z reguły najpierw dostawić w obszarze krajów, w którym ma być odebrana a następnie stosownie do §. 1 niniejszego przepisu wykonawczego oznajmić celem wysłania jej do obszaru krajów, z którego pochodzi.

Jeżeli posyłkę wiozł publiczny zakład transportowy, i posyłka znajduje się jeszcze w ręku tego przedsiębiorstwa przewozowego, wówczas może władza skarbowa pierwszej instancji zezwolić wysyłającemu na zwrócenie posyłki bez poprzedniego stawienia jej w obszarze krajów, dla którego była pierwotnie przeznaczona.

O to pozwolenie powinien prosić wysyłający władzę skarbową pierwszej instancji, w której okręgu leży urząd wysyłkowy, z dołączeniem dokumentów przewozowych, którymi rozporządza, oraz podaniem przyczyny, która skłoniła go do wniesienia podania i w tem podaniu zobowiązać się wyraźnie do dostawienia posyłki w przeciągu oznaczonego terminu w niezmienionej jakości i ilości napowrót do urzędu wysyłkowego.

W razie udzielenia tego pozwolenia, może publiczne przedsiębiorstwo transportowe posyłkę wraz z wystawioną pierwotnie przez urząd wysyłkowy kartą przejścia, do niej należącą i z dołączeniem otrzymanego pozwolenia przewieźć bez dostawiania jej w drugim obszarze krajów, napowrót do obszaru krajów, z którego ta posyłka pochodzi.

B. Gdy posyłka nie jest zasłonięta kartą przejścia.

Gdy z Węgier lub z Bośni i Hercegowiny nadejdzie posyłka piwa lub oleju mineralnego bez karty przejścia do stacji kolei żelaznej (statku parowego), oddalonej więcej niż 15 kilometrów od granicy Węgier lub Bośni i Hercegowiny a dla braku warunków wymienionych w artykule 10 części VIII. rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120, nie można co do niej uczynić zarzutu przekroczenia, wówczas na żądanie wysyła-

jącego może władza skarbowa pierwszej instancji, w której okręgu leży stacya oddawcza kolei żelaznej (zakładu transportowego), zezwolić na zwrócenie wspomnianej posyłki.

Do odnośnego uzasadnionego podania powinien wysyłający dołączyć dokumenta przewozowe dotyczące posyłki (list przewozowy, receptis nadawczy itp.) w oryginale lub w odpisach uwierzytelnionych przez zakład transportowy.

Na podstawie tego zezwolenia należy o wspomnianej posyłce stosownie do §. 1go niniejszego przepisu wykonawczego oznajmić organowi skarbowemu ku temu ustanowionemu z powołaniem się na odnośne pozwolenie.

Gdyby adresat nie odebrał posyłki, która nadeszła bez karty przejścia ani też wysyłający nie zażądał jej zwrócenia, wówczas władza skarbowa pierwszej instancji na żądanie zarządu kolejowego, o ile jest on uprawniony do rozporządzania posyłką w celu pokrycia swych pretensyj, może zezwolić na sprzedaż posyłki jednak po poprzednim uiszczeniu w urzędzie percepcyjnym wskazanym przez władzę skarbową pierwszej instancji wynagrodzenia (artykuł 1 rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. grudnia 1899. Dz. u. p. Nr. 267), przypadającego za każdy litr piwa, względnie za każdy kilogram oleju mineralnego, mieszczący się w posyłce.

§. 5.

Dopełnienie czynności urzędowej co do posyłki w urzędzie dostawy.

1. W ogólności.

Obowiązku dostawienia, wyrażonego w artykule 4 części VIII. rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120, dopełnia się, jeżeli przekazaną posyłkę dostawi się bez zmiany co do jakości i ilości w przeciągu terminu oznaczonego w karcie przejścia, względnie przedłużonego we właściwym czasie, do siedziby oddziału straży skarbowej (urzędu dostawy) wymienionego w tej karcie i gdy zarazem odda się temu oddziałowi unikat wspomnianej karty.

Urząd dostawy, któremu dostawia się posyłkę w miejscu przeznaczenia lub na drodze do tego miejsca, porównywa okazany przez stronę unikat z otrzymanym duplikatem karty przejścia, sprawdza liczbę i rodzaj naczyni, względnie ilość pakunków i o ile w poniżej zamieszczonych ustępach tego przepisu nie zarządza się lub nie przyznaje się odmiennego sposobu postępowania, bada gatunek jakoteż ilość w sposób przepisany dla urzędu wysyłkowego (§. 3).

Jeżeli w toku czynności urzędowej co do dostawionej posyłki okaże się, że jej część nie jest zasłonięta kartą przejścia i że ta część przekracza 5 procentów ilości piwa lub oleju mineralnego, która

powinna się znajdować według karty przejścia, wówczas po dokładnem zbadaniu rzeczywistej ilości należy na podstawie artykułu 11, l. 2 części VIII. rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120, stwierdzić zarzut przekroczenia skarbowego.

Sprawdzony ubytek w ilości należy każdym razem uwidocznnić w załatwieniu karty przejścia.

Gdy chodzi o małe posyłki, które przesłano pocztą, koleją żelazną lub statkiem parowym, a miejsce przeznaczenia nie jest zarazem siedzibą oddziału straży skarbowej, do którego należało je dostawić, wówczas wystarcza okazanie odnośnemu oddziałowi straży skarbowej (urzędowi dostawy) unikatu karty przejścia wraz z listem przewozowym i innymi do posyłki odnoszącymi się papierami, jak faktura itp. w oznaczonym terminie dostawienia zanim zabrano posyłkę ze stacyi.

Posyłki uważać należy za małe wtedy, gdy piwa jest ogółem aż do 1 hektolitra a oleju mineralnego ogółem aż do 1 cetnara metrycznego.

Gdyby co do prawdziwości szczegółów w oznajmieniu okazały się uzasadnione wątpliwości, wówczas urząd dostawy jest uprawniony zbadać urzędownie posyłkę stosownie do postanowień zamieszczonych w dalszej części tegoż paragrafu.

Jeżeli adresat (odbiorca) życzy sobie, aby co do innych niż właśnie wspomnianych małych posyłek dopełniono czynności urzędowej poza siedzibą oddziału straży skarbowej, n. p. w zakładzie przemysłowym lub na placu stacyi, powinien wniesić do właściwej władzy skarbowej pierwszej instancji podanie na piśmie o udzielenie pozwolenia na to i zobowiązać się w tem podaniu do ponoszenia nadwyżki wydatków, które w skutek tego wynikną dla zarządu skarbowego.

Tego pozwolenia udziela się jedynie z zastrzeżeniem każdoczesnego odwołania, w szczególności w razie nadużycia należy je bezzwłocznie cofnąć.

2. Szczegółowe zarządzenia co do zbadania ilości.

a) Piwa.

Jeżeli do przesłania użyto beczek oocichowanych, trzeba tylko porównać oznaczenie cechy z wywodem w karcie przejścia i beczki policzyć. Nadto baczyć należy, czy beczki są odpowiednio napełnione, o czem bez otwierania można łatwo przekonać się zapomocą pukania.

Jeżeli piwo posyłane jest w naczyniach, których pojemność była wprzód przez organ skarbowy urzędownie zbadana, wówczas to zbadanie równa się oocichowaniu.

Gdy piwo jest we flaszkach a ilość nie przenosi 1 hektolitra, jeżeli po naocznej obejrzeniu nie po-

wstanie wątpliwość co do rzetelności szczegółów w oznajmieniu podanych, można całkiem zaniechać urzędowego badania ilości.

Co do większych ilości dość jest policzyć opakowania i jeżeli nie można stwierdzić ilości przez naoczne obejrzenie, poczynić należy próby wrywkowe, nie pozwalając stronie wywierania na to wpływu. Wynik prób wrywkowych zapisać należy w załatwieniu karty przejścia.

Do otwierania flaszek przystępować należy tylko w razie uzasadnionego podejrzenia, że zachodzi przekroczenie skarbowe.

Sprawdzenia ilości należy zaniechać zupełnie, jeżeli posyłka nadeszła z nienaruszonym zamknięciem urzędowym i jeżeli nie zachodzą zresztą żadne wątpliwości. Za podstawę do załatwienia w tych przypadkach należy przyjąć ilość piwa zbadaną przez urząd wysyłkowy.

b) Oleju mineralnego.

Jeżeli podczas badania ilości i rodzaju naczyń nie stwierdzono żadnego zarzutu i nie zachodzi zresztą żadna wątpliwość, wówczas może urząd dostawy zadowolnić się wrywkowym przeważeniem brutto poszczególnych pakunków, na których wybór strona nie powinna mieć wpływu. Wynik prób wrywkowych należy uwidocznnić w załatwieniu karty przejścia.

Jeżeli olej mineralny znajduje się w zwykłych beczkach naftowych równej wielkości, dostatecznym jest policzenie ich, baczycy tylko należy na to, czy beczki są napełnione.

Gdy posyłka idzie w jaszczkach (caissons), cysternach itp., można całkiem zaniechać ważenia, jeżeli nie zachodzi wątpliwość co do rzetelności szczegółów w karcie przejścia.

Gdy posyłka nadejdzie z nienaruszonym urzędowym zamknięciem naczynia i zresztą nie zachodzą żadne wątpliwości, wówczas należy zaniechać sprawdzenia rodzaju i ilości. Za podstawę do załatwienia w tych przypadkach należy przyjąć ilość zbadaną przez urząd wysyłkowy.

3. Wystawienie karty legitymacyjnej.

Po dokonaniu czynności urzędowej urząd dostawy powinien wydać stronie kartę legitymacyjną wystawioną według dołączonych wzorów, a w razie podzielenia posyłki osobną kartę legitymacyjną dla każdej części posyłki. Karta legitymacyjna służy temu, kto sprowadził piwo lub olej mineralny z krajów korony węgierskiej lub z Bośni i Hercegowiny, za poświadczeniem dostawienia w sposób przepisany posyłki w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

Wzór C i D.

§. 6.

Obwieszczenie dróg lądowych i wodnych i doniesienia przedsiębiorstw transportowych.

Drogi lądowe i wodne (z wyjątkiem linii kolei żelaznej i żeglugi parowej), którei można przewozić podlegające oznajmieniu posyłki piwa i oleju mineralnego, w obrocie między trzema obszarami krajów ogłoszone będą w dzienniku ustaw krajowych i rozporządzeń każdego kraju, w którym znajdują się te drogi lądowe i wodne. Także zarządzane będzie, żeby spis dozwolonych dróg lądowych i wodnych znajdował się w oddziałach straży skarbowej w każdym czasie do przejrzania dla stron.

Według załączonego wzoru należy wystosować doniesienia, które stosownie do artykułu 1 rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 267 a względnie artykułu 7 części VIII. rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120, przedsiębiorstwa kolei żelaznej, żeglugi parowej jakoteż poczty są obowiązane o przyjętych do przewozu posyłkach piwa i oleju mineralnego, nadchodzących z krajów korony węgierskiej lub z krajów Bośni i Hercegowiny, nadsyłać oddziałowi straży skarbowej, w którego okręgu leży stacya oddawcza. Doniesienia te są wolne od opłaty pocztowej.

Wzór E.

Jorkasch r. w.

Wzór A
(do §. 1 p. w.).

Kraj: Kraj:
 Urząd wysyłkowy: oddział straży skarbowej w
 Urząd dostawy: oddział straży skarbowej w

1. Oddano dnia 19
2. Zapisano w rejestrze wysłania piwa pod bież. Nr.
3. Sprawdzono i porównano z $\frac{\text{unikatem}}{\text{duplikatem}}$:

Oznajmienie (zarazem karta przejścia) posyłek piwa.
(Unikat — duplikat.)

N. N. (zatrudnienie) w Nr. oznajmia współpodpisanemu organowi (urzędowi) skarbowemu, że zamierza opisaną na drugiej stronie posyłkę piwa wysłać do krajów korony węgierskiej, Bośni i Hercegowiny.

Okres czasu, w którym należy dostawić posyłkę do miejsca przeznaczenia wewnątrz wymienionego

(Miejsce) dnia 19

 (organ skarbowy i jego charakter.)

Podpisany obowiązuje się postarać o to, żeby przekazaną posyłkę bez zmiany co do jakości i ilości wraz z niniejszą kartą przejścia dostawiono w terminie obok oznaczonym organowi skarbowemu wewnątrz wymienionemu.

Zobowiązanie to kończy się dopiero wtedy, gdy urząd dostawy poświadczy, że wyżej określone obowiązkowi zadość uczyniono.

.
(Podpis strony.)

Druk płatny.

II. Urzędowy wywód spostrzeżeń.

Ilość		Zbadana ilość w każdym naczyniu i ogółem według oznaczeń cechy w litrach	Zbadana waga brutto w kilogramach		Urzędowe zamknięcie, jego rodzaj i ilość nałożonych pieczęci	Wzrostki z powodu przypadkowych wydwarzeń podczas transportu	U w a g a
na ził			każdego naczynia i ogółem	zredukowana na litry piwa			
1	2	3	4	5	6	7	8

Załatwienie.

1. Oddano dnia 19 . . .
2. Zapisano pod bież. Nr. rejestru dostawień piwa.
3. Wynik urzędowego zbadania co do:
 - a) naczyń
 - b) urzędowego zamknięcia
 - c) ilości piwa, mianowicie:

Zbadana ilość w każdym naczyniu i ogółem według oznaczeń cechy w litrach	Zbadana waga brutto w kilogramach		W porównaniu z urzędowym wy- wodem w miejscu nadania okazuje się		Unikat karty przejścia odesłano dnia	U w a g a
	każdego naczynia i ogółem	zredukowana na litry piwa	nadwyżka	ubytek		
1	2	3	4	5	6	7

Wzór B

(do §. 1 p. w.).

Kraj: Kraj:

Urząd wysyłkowy: oddział straży skarbowej w
.
Urząd dostawy: oddział straży skarbowej w
.

1. Oddano dnia 19

2. Wpisano do rejestru wysłania oleju mineralnego pod bież. Nr.

3. Sprawdzono i porównano z $\frac{\text{unikatem}}{\text{duplikatem}}$:**Oznajmienie (oraz karta przejścia) posyłek oleju mineralnego.
(Unikat — duplikat.)**

N. N. (zatrudnienie) w Nr. oznajmia współpodpisanemu organowi (urzędowi) skarbowemu, że zamierza opisaną na drugiej stronie posyłkę oleju mineralnego wysłać do krajów korony węgierskiej, Bośni i Hercegowiny.

Okres czasu, w którym należy dostawić posyłkę do miejsca przeznaczenia wewnątrz wymienionego:

(Miejsce) dnia 19

.
(Organ skarbowy i jego charakter.)

Podpisany zobowiązuje się, postarać się o to, żeby przekazaną posyłkę bez zmiany co do jakości i ilości wraz z niniejszą kartą przejścia dostawiono w terminie obok oznaczonym organowi skarbowemu wewnątrz wymienionemu

Zobowiązanie to kończy się dopiero wtedy, gdy urząd dostawy poświadczy, że wyżej określonemu obowiązkowi zadość uczyniono.

.
(Podpis strony.)

Załatwienie.

1. Oddano dnia 19
2. Wpisano pod bież. Nr. rejestru dostawienia oleju mineralnego.
3. Wynik urzędowego zbadania co do:
 - a) naczyń
 - b) urzędowego zamknięcia
 - c) ilości oleju mineralnego, mianowicie:

Waga brutto	Tara	Waga czysta poszczególne i ogółem	W porównaniu z urzędowym wywo- dem w miejscu nadania, okazuje się w kilo- gramach		Unikat karty przejścia odesłano dnia	U w a g a
			nadwyżka	ubylek		
każdego poszczególnego naczynia						
w k i l o g r a m a c h						
1	2	3	4	5	6	7

Wzór C
(do §. 5 p. w.).

Kraj:

Urząd dostawy: Oddział straży skarbowej w

Karta legitymacyjna dla piwa,

którą potwierdza się, że oznaczone poniżej a z krajów korony węgierskiej
Bośni i Hercegowiny wysłane ilości piwa opodat-
kowanego, a mianowicie:

Ilość	Rodzaj	Ilość w litrach
n a c z y ń		

dostawiono podpisanemu organowi skarbowemu.

Niniejszą kartę legitymacyjną wydaje się odbiorecy posyłki na podstawie karty przejścia Nr.
wystawionej przez oddział straży skarbowej w kraj
a zapisanej w rejestrze dostawy podpisanego oddziału straży skarbowej pod bież. Nr. celem
pokrycia nabycia wyżej oznaczonej ilości piwa.

Dla pozostałej części całej posyłki, objętej powyżej wskazaną kartą przejścia, wydano nadto
. . . sztuk kart legitymacyjnych.

Data

N. N.
(charakter służbowy.)

Pieczęć.

Druk podlegający ścisłemu obrachunkowi.

Wzór D

(do § 5 p. w.).

Kraj:

Urząd dostawy: Oddział straży skarbowej w

Karta legitymacyjna dla oleju mineralnego,

którą potwierdza się, że poniżej oznaczone a z $\frac{\text{krajów korony węgierskiej}}{\text{Bośni i Hercegowiny}}$ wysłane opodatkowane ilości oleju mineralnego, a mianowicie:

Ilość	Rodzaj	Ilość w kilogramach
n a c z y n		

dostawiono do podpisanego organu skarbowego.

Tę kartę legitymacyjną wydaje się odbiorcy posyłki na podstawie karty przejścia Nr.
wystawionej przez oddział straży skarbowej w kraj
a zapisanej w rejestrze dostawy podpisanego oddziału straży skarbowej pod bież. Nr.
celem pokrycia nabycia wyżej oznaczonych ilości oleju mineralnego.

Dla pozostałej części całej posyłki, objętej powyżej wskazaną kartą przejścia wystawiono
. . . sztuk kart legitymacyjnych.

Data

N. N.
(charakter służbowy.)

Pieczczę. (

Wzór E
(do §. 6 p. w.).

Przedsiębiorstwo $\frac{\text{kolei żelaznej}}{\text{żeglugi parowej}}$

Doniesienie

do c. k. oddziału skarbowej w

Podpisany naczelnik stacyi $\frac{\text{pocztowej}}{\text{kolei żelaznej}}$ w $\frac{\text{żeglugi parowej}}$ donosi niniejszem,
że nadeszła posyłka $\frac{\text{piwa}}{\text{oleju mineralnego}}$ pochodząca z $\frac{\text{Węgier}}{\text{Bośni i Hercegowiny}}$ o wadze brutto
. kilogramów $\frac{\text{z kartą}}{\text{bez karty}}$ przejścia i że tę posyłkę wyda się N. N.
w

Data

.
Naczelnik stacyi.

Doniesienie to dołączono do rejestru dostawy pod bież. Nr.

Data

.
Kierownik oddziału

